

Opus Christi

Salvatoris Mundi

Missionarissen Dienaars der Armen

“Het drama dat we nu meemaken dwingt ons om ernstig te nemen wat ernstig is, en ons niet te verliezen in onbenullige dingen; om te herontdekken dat het leven nutteloos is als we niet dienen. Omdat het leven wordt gemeten aan de liefde.”

(Paus Franciscus. Preek van Palmzondag, St. Pieters Basiliek, 5 april 2020).

www.msptm.com

N° 2020 - 3

Nu kunt u deze flyer in PDF-formaat ontvangen : serviteursfr@gmail.com

INHOUD

Gezonden om de hoop uit te dragen	
<i>Pater Walter Corsini, msp ((Italiaan)</i>	3
Verlies het geloof niet: God verhoort ons altijd!	
<i>Getuigenis van Aracely (Mexicaanse)</i>	7
Kroniek	
<i>Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen</i>	10
H. Kruisverheffing	15
De missionaris is een bedelaar die erkent dat hij zijn broeders mist	
<i>Uit de preek van Paus Franciscus op 21 november 2019</i>	19
De hoeve van de Cité van de Kinderen in Andahuaylillas	
<i>Pater Augustin Delouvroy, msp (Belg)</i>	20
Getuigenis van Elisángela et Alejandro	27

BELANGRIJKE MEDEDELING

Hou niet op om voor de priesters te bidden. Vooral nu dat de machten van het kwaad de priesters als doelwit schijnen te nemen.

Bidt opdat zij trouw blijven, bidt voor hun heiliging opdat ze uiteindelijk een “ Alter Christus ” zouden worden.

Begeleid in uw gebed de priesters en diakens
Missionarissen Dienaars der Armen!

Het Heilig Hart in de spiritualiteit van de Beweging

De Missionarissen Dienaars der Armen

Beste vrienden,
Laudetur Iesus Christus!

Ik hoop dat dit tijdschrift u na deze maanden waarin het coronavirus COVID-19 zoal de hoofdrolspeler was u veilig thuis zal vinden. In verschillende fasen was er de geleidelijke bewustwording van de ernst, dan een langere periode van alertheid in bijna alle delen van de wereld met het verbod om buiten te komen, en ten slotte de stille poging om terug te keren naar het normale leven.

Het is een periode die ongetwijfeld de geschiedenis zal ingaan. Door moderne communicatiemiddelen konden we met velen onder u in contact blijven. We zijn er ons tevens van bewust dat onder de slachtoffers van de pandemie vele vrienden en weldoeners van de Missionarissen der Armen waren die van ons charisma van dienstbaarheid aan de armen hielden en die ons jarenlang in staat hebben gesteld om vele wonderen in de missielanden voor onze ogen te zien ontvouwen dankzij hun gebed en

hun vele offers.

Met deze enkele regels willen we nederig onze erkentelijkheid betuigen voor hun voorbeeld wetende dat de meesten onder hen tot op het laatste moment de armen die de Heer dagelijks op ons pad zet niet vergeten zijn. Met grote ontroering ontdekten we ook dat sommigen een laatste wens hebben geuit, zodat hun band met de armen niet zou verbroken worden door hun vertrek uit deze wereld.

Tijdens de moeilijkste momenten van de pandemie werd een Heilige Mis door een van onze priesters opgedragen voor de slachtoffers van de pandemie en de getroffen gezinnen. Ook nu nog wordt er dagelijks een Heilige Mis door een MSP priester gecelebreerd voor alle familieleden, vrienden en weldoeners die nog in leven zijn, terwijl een andere priester ook elke dag een H. Mis voor de overledenen opdraagt. Op die manier willen we hen onze erkentelijkheid betuigen en het grootst mogelijk geschenk geven.

Na de gevolgen van deze grote crisis hebben we ons serieus afgevraagd hoe we onze dienstverlening aan de armen moeten gaan herzien en heraanpakken. Eigenlijk werden in onze centra en missies veel van onze activiteiten nooit stopgezet en hebben de Missionarissen Dienaars der Armen altijd doorgewerkt, bijvoorbeeld door verlichten van het lijden van de zieke kinderen van het Tehuis Sint Theresia van Jezus en dat van de armste families van de Cordillera,

die zwaar beproeft werden door de lockdown en voor wie elke week een voedseldistributie werd georganiseerd.

We zijn er ons echter van bewust dat we het recht hebben om, ongeacht de oorzaken van de COVID-19-pandemie, een aantal vaststellingen te maken nadat we vele weken lang informatie kregen via allerlei communicatiemiddelen. Ik zal me echter beperken tot drie van hen.

De **eerste vaststelling** is ongetwijfeld het feit dat het coronavirus, dat microscopisch wezen, ons onze kwetsbaarheid heeft doen ontdekken en onze persoonlijke en maatschappelijke grenzen heeft laten zien. Dat het een moeilijk te verwerken tegenslag is geweest voor een maatschappij die overtuigd is van haar almacht en van de noodzaak om alles onder controle te houden. De haast waarmee men te werk ging om zo snel mogelijk een antwoord te vinden omtrent de oorsprong van COVID-19, wat een legitieme en zelfs noodzakelijke vraag was om de situatie correct te kunnen interpreteren, was echter vaak een dekmantel om niet te moeten toegeven dat er iets misgelopen was. En zelfs, voor velen waren de enige en ware verantwoordelijken

voor de crisis de politici. Nu, het gaat er niet om zonder meer hun verantwoordelijkheid te bevestigen of te ontkennen vooraleer men alles tot in de puntjes heeft onderzocht. Nog minder kan men ter rechtvaardiging aanhalen dat er een schrijnend gebrek was aan vooruitziendheid en controle over alles want dat doet ons veeleer denken aan de verleiding van de slang uit het boek Genesis: “Gij zult zijn als goden”. Op zich zou het besef van onze eindigheid ons ertoe moeten brengen de essentiële vragen te stellen die betrekking hebben op de zin zelf van het leven zelf: ook als we het “waarom” van het coronavirus ontdekken, zou dit voor ons katholieken toch een gelegenheid moeten zijn om na te denken over de broosheid en de eindigheid van het aardse leven en ons opnieuw af te vragen: “*Wat moet ik doen om het eeuwig leven te verwerven?*” (Mc 10, 17). Tijdens de pandemie ontstond voor veel katholieken, die lange tijd verstoken waren van de sacramenten, spontaan een eerste reactie in hun hart met het verlangen dat al door de eerste christenen was uitgesproken: “Zonder de zondag, zonder de Eucharistie, kunnen wij niet leven”.

De **tweede vaststelling** verwijst naar het feit dat we deze hele laatste periode overspoeld zijn geweest met berichten over toestanden veroorzaakt door de pandemie, over de diep-uitgesmeerde interpretaties ervan vanuit verschillende gezichtspunten, al dan niet met gezag of

Kinderen uit de Peruaanse Andes wachten op de komst van de Missionarissen Dienaars der Armen.

bekwaamheid uitgesproken (medische specialisten, technologen, beroepsraden, enz. tot opiniepeilers toe) en dat alles gefilterd door een her- interpretatie van de communicatie- media, dikwijls zelfs overgoten met een pseudo-goddelijk sausje.

Ook hier hebben we ons gebrek aan bescherming ontdekt. We hebben ervaren dat onze manier van denken sterk geconditioneerd wordt door alles wat de media ons menen te moeten vertellen.

Ook hier moeten we terugkeren naar het essentiële: dat wil zeggen, opnieuw de weg van de ‘beking’ inslaan (verandering van onze manier van denken) die de christelijke mentaliteit altijd heeft gekenmerkt en die ons in staat stelt de authentieke profetische en apocalyptische visie op het leven te bereiken, in de ware zin van die woorden, die het vermogen uitdrukken om naar de werkelijkheid te kijken vanuit een bovennatuurlijke oogpunt en deze in haar ware betekenis te interpreteren.

“Apocalyps” betekent “openbaring”, “manifestatie”. Het betekent “het aftrekken van de sluier” der geschiedenis, zodat we kunnen kijken naar wat er werkelijk gebeurt. De christen heeft door zijn doopsel en het leven der genade in zich een bijzonder licht ontvangen en in stand gehouden dat hem in staat stelt om de wereld vanuit een eeuwig perspectief te bekijken, waardoor hij de gebeurtenissen met sereniteit kan onderscheiden. De tijd van de pandemie is voor veel religieuze gemeenschappen en ook voor onze eigen gemeenschappen een gelegenheid geweest om de tijden van de Eucharistische Aanbidding dieper te beleven en ons ervan bewust te worden dat we zonder de Heer niets kunnen doen of zelfs de feiten op een juiste manier kunnen interpreteren. Als we Hem kennen, zullen we echt bevrijd

zijn van de mentaliteit van de wereld en zullen we in staat zijn om klaar te kijken en de realiteit te zien, objectief en met ware hoop.

De **derde vaststelling** komt hierop neer dat het altijd de armen zijn die het meest worden getroffen en voor wie de vooruitzichten van de post-pandemie menselijk gesproken dramatisch zijn. Velen van hen hebben echt alles verloren... of, om het beter te zeggen, hebben zelfs het weinige dat ze nog hadden verloren.

En dikwijls heeft de crisis ons ook aangetoond dat het juist de armen zijn en de meest nederigen die het gevoeligst zijn voor het lijden van de anderen.

Tegenover sommige industriëlen die zich alleen maar zorgen maken over de toekomst van hun eigen inkomen, zijn wij zeer geroerd geweest door de houding van onze nederige weldoeners die, zoals de meesten onder u persoonlijk getroffen zijn door de pandemie, hun bezorgdheid hebben laten blijken over de situatie van onze kinderen en onze armen door te willen weten hoe zij hen zouden kunnen steunen.

Dankzij de technologische middelen konden velen de situatie die in onze missies leeft met ons delen, zoals Pater Augustin vanuit Andahuaylillas: *“Op 16 en 18 april hebben we een nieuwe voedseluitdeling gedaan aan de families van de leerlingen van onze scholen. Bij deze gelegenheid konden we nagaan hoe kritiek de situatie van de quarantaine begon te worden voor veel gezinnen. Tussen de vele anderen kunnen we hier de moeder van een leerling aanhalen die ons toevertrouwde dat ze uit haar huis zou worden gezet omdat ze haar huur niet meer kon betalen. Een ander gezin met een ‘uitzonderlijk kind’ met ernstige gezondheidsproblemen kon geen eerste hulp meer verkrijgen in het ziekenhuis wegens de prioriteit die er werd gegeven*

aan de bestrijding van de pandemie. We hebben ook gezien dat gezinnen hun basisbehoeften niet meer konden betalen en de hoop op het vinden van een oplossing hebben verloren. Ook hebben veel kwetsbare gezinnen niet de vergoeding kunnen ontvangen die de staat voor hen voorziet, hoewel het volstrekt duidelijk was dat ze daar recht op hadden, maar men had hen vergeten te registreren. Geschat wordt dat zelfs 40% van de kwetsbare gezinnen niet in staat was om deze voor hen zo levensnoodzakelijke compensatie te ontvangen. We bevelen al deze families aan in uw gebed, zodat ze snel een licht in de duisternis zouden kunnen ontdekken. In de tussentijd gaan we verder met onze voedselverstreking en proberen we onze leerlingen pedagogisch te volgen; maar er zijn zo vele hindernissen om te kunnen voorkomen dat onze jongeren, die toch al zo getekend zijn door onrechtvaardigheid, nog meer schade zouden oplopen.”

Zoals ik al eerder zei, verplicht de coronaviruscrisis ons ertoe onszelf in vraag te stellen en nieuwe manieren te ontdekken om de noodzakelijke en verplichte dienstverlening aan onze armen verder te zetten.

We weten heel goed dat God op een bijzondere manier luistert naar de noodkreet van de armen. Hij zal niet nalaten een nieuwe lente van initiatieven en vrijgevigheid aan te wakkeren om te beantwoorden aan de roep van de noodlijdenden.

Als vrucht van de verwoestende doortocht van het coronavirus willen we toch onze hoop voeden met deze drie verlangens:

Ten eerste, dat na het ervaren van

onze machteloosheid, ons vertrouwen in Diegene die alles weet, kan herleven.

Ten tweede, dat de gevoelens van angst en verbijstering die velen hebben ervaren, ons meer bekwaam zouden maken om getuige te kunnen zijn dat alleen een leven dat in geloof wordt geleefd ons in staat stelt om met klaarheid de werkelijkheid te zien en in veiligheid verder te gaan wanneer andere materiële zekerheden om ons heen afbrokkelen.

Ten derde, dat de realiteit van de armen, die als eersten sterk getroffen geweest zijn door de pandemie, ons zou helpen om ons missionair engagement met nog meer enthousiasme te hervatten, ons missionair hart weer zou doen opleven en veel jonge mensen wakker maken ten dienste van hun broeders en zusters in nood, want, zoals Paus Franciscus ons in herinnering bracht: *“We kunnen de huidige en toekomstige geschiedenis niet schrijven met de rug gekeerd naar het lijden van zoveel mensen”*.

Laten we ons raken door de liefde van God die nooit teleurstelt en die ons aanzet om de hoop op de zielen over te brengen.

Pater Augustin, Missionaris Denaar der Armen, deelt voedsel uit aan de ouders van de leerlingen van onze Francisco en Jacinta Marto school.

Verlies het geloof niet: God verhoort ons altijd!

Getuigenis van Aracely (Mexicaanse)

Fernando en zijn twee kinderen.

Ik ben Aracely (43), gehuwd met Fernando (48). God heeft ons twee prachtige kinderen gegeven: Alex die het Lager Onderwijs volgt en Manuel Fernando die, als God het wil, naar de universiteit gaat.

Fernando was als liedjesschrijver en accordeonist de enige kostwinner van het gezin, terwijl ik de huishoudelijke taken op mij nam. We waren een gelukkig gezin: we hadden de mogelijkheid om veel te reizen en te genieten van alles wat nodig wordt geacht om een welstellende familie te worden, zonder daarvoor als "rijk" beschouwd worden. We hadden gepland om een familiebedrijf op te starten, maar

het heeft niet kunnen doorgaan.

Op 20 oktober 2015 moest Fernando een operatie ondergaan om een goedaardig gezwel uit de halsslagader te verwijderen. De artsen hadden hem gezegd dat tijdens de operatie een verwikkeling mogelijk was: het risico op een herseninfarct was reëel. En inderdaad, Fernando deed een herseninfarct tijdens de operatie die de hele rechterkant van zijn lichaam verlamde en hem het gebruik van de spraak deed verliezen, maar niet zijn geheugen. Gezien de ernst van zijn toestand werd hij in kunstmatige coma gehouden.

Op dat moment had ik het gevoel dat mijn leven een draai van 180 graden nam: alles veranderde absoluut: al onze plannen vielen uiteen. Het eerste wat ik toen deed was boos worden op God en vragen waarom dit allemaal was gebeurd.

Op een dag, toen ik in de wachtkamer van de intensive eenheid was, kwam een dame naar me toe en vertelde me dat haar man in een zeer ernstige toestand was en in dezelfde kamer lag als Fernando. Ze begon me te praten over God en het geloof. Ze zei: "God zal in je behoeften voorzien." Maar ik kon door mijn uiterste vermoeidheid en weinig gevoel voor de dingen van God niet veel begrijpen van wat ze me vertelde. Later bood ze me enkele boeken over Jezus aan die me hielpen om weer tot rust te komen.

De tijd verstreek en de artsen zeiden dat er geen hoop op leven meer was. Daar kwam ik echter voor het eerst dichter

bij God. Ik begon te bidden en vanuit het diepst van mijn hart vroeg ik Hem om een teken. Ik wilde weten of Hij me begreep en aan mijn zijde stond met mijn pijn. De volgende dag kwam er een vrouw naar me toe. Ze ging naast me zitten, keek me recht in de ogen en vroeg: "Wat is er? Gaat het niet goed?". Zonder aarzeling en in tranen vertrouwde ik haar mijn pijn toe en haar woorden waren: "Net vandaag toen ik van huis vertrok vroeg ik de Heer om mij naar twee mensen te leiden die deze afbeelding nodig zouden kunnen hebben. Ik denk dat je een van hen bent... Vervolgens bood ze me een prentje aan van de H. Maagd van Zapopan (Jalisco-Mexico): de H. Maagd die zwanger is, ook wel de H. Maagd van Verwachting genoemd. Ik kon het haast niet geloven. Ik had God uitgedaagd en Zijn antwoord was zo verrassend. Vanaf dan zijn mijn negatieve gedachten en pijn beginnen te minderen. Dankzij deze beeltenis van Onze-Lieve-Vrouw van Zapopan kwam ik in gebed dichterbij God.

Op een dag, na de medische controle, zei de dokter tegen me: "Mevrouw, Fernando begint te reageren." Die dag werd hij overgeplaatst naar de intermediaire zorg en de volgende dag naar de gemeenschappelijke zaal. Na een week mocht hij het ziekenhuis verlaten. Fernando was in een betreurenswaardige toestand: hij was 15 kilo afgevallen, kon zich niet alleen redden en had alle zorg als voor een baby nodig. Toen ik zo thuis de toestand van mijn man zag, was ik in tranen; en opnieuw had ik het gevoel dat God niet naar me luisterde. Ik dacht dat het een straf was. Als nooit tevoren voelde ik een grote eenzaamheid in mijn leven dat zonder zin was geworden, met kinderen om op te voeden en onoverkomende uitgaven. Mijn pijn werd nog des te groter toen ik hoorde

dat Fernando's ouders hem helemaal niet gingen helpen. Vanaf dat moment begon ik ook God te ondervragen. Ik zei hem: "Wat moet ik doen? Ik heb geen baan. Mijn schoonfamilie wil er niets van weten, de mijne ook niet. Ik wil niet dat de kinderen stoppen met naar school te gaan vanwege het geldgebrek. Ik vertrouw alleen op de hulp van mijn moeder en mijn broer." Toen kwamen de "hemelse engelen" (zo noem ik ze) en zij hebben mij tot op de dag van vandaag gesteund zodat mijn man zijn therapieën kon blijven ontvangen. Ik heb het over vrienden en kennissen die aan beide kanten van mijn familie en van mijn man bekend zijn.

Maanden gingen voorbij. Ik belande weer in een zeer sterke emotionele crisis waarin ik God in vraag stelde. Ik zei: "Als je echt bij mij bent, stuur me dan een witte roos als teken; dan zal ik begrijpen dat je bij me bent en dat alles voorbij zal gaan. Drie maanden later ontving ik een witte roos van een dame die de nieuwsbrief van de parochie verspreidde. Het was een heel belangrijk moment voor mij en mijn kinderen, omdat ik zag dat God echt op mijn verzoek reageerde; maar tegelijkertijd voelde ik me onwaardig omdat ik dit antwoord niet verdiende en dat ik Hem eerder reeds had uitgedaagd en ondervraagd. Veel emoties dus en toch had ik de hoop dat alles beter zou worden.

Fernando begon te herstellen en beetje bij beetje weer terug te lopen. Dan begon hij een paar woorden te zeggen en enkele zinnen te vormen. Zijn verzorging en revalidatie werden voortgezet. Ik bleef me echter, ondanks zijn verbetering, afvragen hoe hij, die tot nu toe altijd een goede gezondheid had gehad, plotseling in zo'n toestand kon terechtkomen. Zo verviel ik nog eens in een depressie: ik voelde me weer door God in de steek gelaten en stelde Hem opnieuw vragen. Dan heb ik

Hem opnieuw om vergeving gevraagd en ook een teken in antwoord op mijn gebeden: ik vroeg Hem een rozenkrans.

Maanden gingen voorbij en tot mijn verrassing leerde ik de Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen kennen. We spraken samen over mijn situatie en zij spraken met mij over het Woord van God. Het was voor mij een zeer vertroostende spirituele ontmoeting. Toen de tijd kwam om afscheid te nemen, zei een van de Zusters ineens dat ze iets vergeten waren te geven. Tot mijn grote verrassing gaf ze me twee rozenkransen: een voor mij en een voor mijn man. Opnieuw had de Heer mij verhoord. Ik was zeer geschokt en voelde dat ik zou in zwijm zou vallen. Ik begon te huilen. De Zusters begrepen mijn reactie niet en wilden de betekenis ervan weten. Ik vertelde hen dat ik al eerder een gebed tot God had gericht en dat Hij mij opnieuw had verhoord met het teken van de rozenkrans. Vanaf dat moment was ik ervan overtuigd dat God bestond, dat Hij

leeft en dat Hij de dingen doet volgens Zijn plannen en niet volgens de onze. Ik heb geleerd dat Hij zich op een zeer mysterieuze maar tegelijkertijd glorieuze manier gedraagt.

Op dit moment vertoont mijn man tekenen van verbetering in zijn spraakgebruik. Hij kan veel dingen alleen aan, en hoewel hij niet in staat is geweest om weer aan het werk te gaan, gaat hij verder met de therapie en hoopt hij op een dag weer accordeon te kunnen spelen zoals hij vroeger deed. De Zusters blijven ons moreel en geestelijk begeleiden: we interpretern het als een gave die rechtstreeks van God komt.

Met dit getuigenis wil ik jullie het volgende zeggen: ook al bevinden jullie je in een moeilijke situatie, verlies het geloof niet, want God verhoort altijd onze gebeden en ook al handelt Hij op een mysterieuze manier, Hij verhoort ons altijd.

Dank u wel en moge God u zegenen. Aracely.

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen van Guadalajara-Mexico bezoeken dikwijls het gezin van Fernando om hen aan te moedigen en de hoop te helpen behouden in hun dagelijkse strijd om het herstel van zijn ziekte.

Kroniek

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen

HET MOEDERHUIS

Sinds het begin van de quarantaine, en vanwege COVID-19 in Peru, hebben de Zusters hun gewoonlijke pastorale activiteiten in de dorpen, de meisjesschool, de refter en het oratorium moeten opschorten, uitgenomen in de Foyer “Heilige Theresia van Jezus”.

Zij konden bijvoorbeeld enkele Venezolaanse migrantenmoeders helpen die op zoek waren naar voedsel voor hun gezin; arme mensen die, omdat ze slechts af en toe werk hebben, geen geld meer hebben om hun gezin te voeden; moeders met zieke kinderen zonder geld om naar het ziekenhuis te gaan; zwangere vrouwen die op het punt stonden te bevallen, die geen geld of kleertjes hadden voor hun baby’s;

ze konden ook de telefoontjes van veel mensen beantwoorden om hen te verzekeren van hun nabijheid en gebed; of bij mensen opgeschrikt bij het zien van het lijden dat familieleden aangetast door het virus moeten meemaken. Ze probeerden de noden van iedereen te verlichten en hen vooral de troost, de kracht en het vertrouwen te geven die het geloof in God in tijden van beproeving biedt.

Maar ons werk zou niet mogelijk geweest zijn zonder de steun van de mensen (ook die van het platteland) die spontaan eetwaren kwamen brengen en zonder de hulp van onze weldoeners die genoeg vertrouwen in ons hadden om te geloven dat alles wat ze gaven in het voordeel was van degenen die echt

in nood waren.

We zijn zeer dankbaar voor al deze mensen die ons blijven steunen ondanks de onzekerheid van hun budget en voor al diegenen die ons hebben opgeroepen om ons te verzekeren van hun gebed voor de voortzetting van het werk.

Kinderen van de Foyer H. Theresia van Jezus verwelkomd door de Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen, Cuzco-Peru.

*Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen
op bezoek bij een familie in de Andes Cordillera van Cuzco-Peru.*

DE MISSIE VAN DE ZUSTERS IN PUNACANCHA

In Punacancha heeft de COVID-19 de verkondiging van het Rijk Gods niet tegengehouden. Het is God zelf die nieuwe vormen van uitbreiding van zijn Koninkrijk tot stand brengt en Hij wil dat iedereen die naar Hem luistert en zich openstelt voor Zijn liefde, daaraan deelneemt. Maar, wat zouden we graag hebben dat de gehele mensheid datgene aanneemt waartoe wij allemaal geroepen zijn!

Op het hoogtepunt van de pandemie werden, om een massale besmetting te voorkomen, de viering van de Heilige Mis, de dagelijkse Eucharistische Aanbidding met het volk en de evangelisatieactiviteiten stop gezet; de missie werd echter voortgezet, zij het op een andere manier.

De manier die de Zusters hebben gekozen om hun missie voort te zetten was het voeren van telefoongesprekken per mobiele telefoon. De meeste mensen hebben er een. Zo konden ze de gezinnen van de verschillende missies begeleiden door hen uit te nodigen om deel te nemen aan de Heilige Mis via de

sociale netwerken, door hen uit te nodigen om Onze-Lieve-Heer geestelijk in hun hart te ontvangen door middel van de geestelijke communie en om de Rozenkrans samen in familiekring te bidden.

Het gebed van de rozenkrans werd via een luidspreker aan de hele bevolking overgebracht. Zo kon iedereen deelnemen aan het gebed door zich onder de bescherming van de Maagd Maria te stellen en voor de hele mensheid te bemiddelen.

Het centrum 'Jezus van Barmhartigheid': opdat de kinderen en jongeren verder thuis de catechese zouden kunnen ontvangen met behulp van hun ouders hielpen de MSP-Zusters hen met fiches over catecheseactiviteiten, werkboeken rond de bijbel, dvd's over heiligenlevens en religieuze muziek. Daarnaast konden ze de bejaarden blijven dienen door hen te voorzien van een schotel met eten.

DE MISSIE VAN DE ZUSTERS IN ILO

Ook in de missie van de haven van Ilo moesten de MSP Zusters hun activitei-

ten opschorten vanwege de COVID-19: de kinderen van de kleuterschool 'Sint Martinus van Porres' kwamen niet meer. De Zusters konden echter hun ondersteunende dienst op een andere manier voortzetten, door de gezinnen van onze kinderen met een laag inkomen te voorzien van voedsel en groenten die door sommige weldoeners geschonken waren. Wat de ouderen betreft, zij kregen ook wat hulp, maar dan in hun eigen huis. Dit alles dankzij de Voorzienigheid, die nooit de meest behoeftigen vergeet. Het dagverblijf werd zowel van binnen als van buiten (muren, deuren, stoelen en banken) opgeknapt. Als de kinderen terug naar de dagopvang zullen keren, zullen ze gelukkig zijn en weten dat ze voor God en voor de Zusters belangrijk zijn.

DE MISSIE VAN DE ZUSTERS IN GUADALAJARA (MEXICO)

De Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen van Guadalajara hebben hun activiteiten in hun oratoria en missies opgeschort. Zij hebben de door de autoriteiten opgelegde isolatiemaatregelen in acht genomen om de verspreiding van COVID-19 zoveel mogelijk te voorkomen. Dit weerhield hen er echter niet van om hun zendingswerk voort te zetten, want zoals de heilige Paulus ons eraan herinnert: "Weest altijd blij. Bidt zonder ophouden. Dankt God voor alles. Dit is

het wat God van u verlangt in Christus Jezus." (1Thes 5, 16-18). Ze intensiveren hun gebeds- en gemeenschapsleven om er meer doordrongen van te zijn en vervolgens hun activiteiten met vernieuwde kracht en meer vreugde te hervatten. Voor veel mensen was het moeilijk om de rust tijdens deze lockdown te bewaren. Soms moesten de Zusters ingrijpen bij enkele alleenstaande moeders en gezinnen die zwaar getroffen zijn door een terminale ziekte of door een situatie van extreme armoede.

In La Loma, een van de armste buurten van de parochie die onder de hoede van de Zusters staat, heeft de meerderheid van de vaders niet- geregistreerde banen in het centrum van Guadalajara om in hun levensonderhoud te voorzien; maar door de pandemie zijn er velen zonder deze onzekere baan komen te zitten, die hun enige bron van inkomsten was. Daarom zorgden de Zusters voor de uitdeling van voedsel dat de Voorzienigheid hen heeft gestuurd.

Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen delen enkele eetwaren uit aan arme gezinnen in een wijk van Guadalajara.

Zusters Missionarissen Dienaressen der Armen

*De traditionele
sluier die de
Zusters dragen is
een teken van hun
totale toewijding
aan Christus en
van eerherstel
voor de zonden
in de wereld.*

Voor meer informatie : zie blz. 18

LEKEN

*Ik ondergetekende,
engageer me om in het jaar verenigd te zijn met de Missionarissen
Dienaars der Armen uit dankbaarheid aan God voor dit nieuw charisma dat Hij
aan de Kerk heeft gegeven.*

Adres :

Postcode : Stad :

Land :

Datum : E-mail:

Handtekening :

	<i>Dagelijks</i>	<i>Wekelijks</i>	<i>Maandelijks</i>	<i>Anders</i>
Goede daad				
H. Mis				
Eucharistische Aanbidding				
Rozenhoedje				

*“ Het levende Woord van God moet met passie en vreugde doorheen de christelijke
getuigenis verkondigd worden opdat zelfs de hoogste muren die isoleren en uitsluiten
neergehaald kunnen worden. Dit is jullie tijd, van mannen en vrouwen geëngageerd in de
wereld van de cultuur, de politiek, de industrie... die door jullie levenswijze in staat zijn om
de nieuwheid en de vreugde van het Evangelie te brengen daar waar jullie je bevinden. ”*

(Paus Franciscus. Boodschap aan de Spaanse Kardinalen Ricardo Blázquez en Carlos Osoro ter gelegenheid van het Nationaal Congres “Volk van God naar buiten”, 2020).

Elke opdracht kan naar ons adres te Cuzco (of België) verzonden worden. Ze wordt
neergelegd op het altaar aan de voet van de Maagd Maria in de kapel “Heilige Maria
Moeder der Armen” van onze “Cité van de Kinderen” te Andahuayllilas Cuzco (Peru).

Heilig Kruisverheffing, 14 september

Pater Paolo Giandinoto, msp (Italiaan)

Het feest van de Heilig Kruisverheffing herinnert ons aan de dag dat het Kruis van de Heer werd ontdekt. Het was de Heilige Helena (250-330), moeder van de Romeinse keizer Constantijn (272-337), bekeert tot het christendom, die zich voorgenomen had het te zoeken. In een relaas dat ons is toegekomen, wordt gezegd dat ze na verschillende onderzoeken erachter is gekomen dat het Kruis van de Heer door de tegenstanders van het christendom samen met die van de twee rovers begraven werd. Wanneer de opgravingen op de aangegeven plaats werden uitgevoerd, verschenen er inderdaad drie kruisen. Dit was op 14 september 320.

Om te weten welk van de drie het Kruis van Christus was, stelde Mgr. Demetrio voor een stervende christen vrouw op het kruis te leggen. Toen de brancard op het derde kruis werd geplaatst, herstelde zij op wonderbaarlijke wijze. De heilige relikwie, erkent als het "Ware Kruis", werd bewaard in de Basiliek van het Heilig Graf, die de heilige Helena en haar zoon Constantijn hebben doen bouwen. Maar in 614 veroverde de koning van Perzië Jeruzalem en nam het Heilig Kruis als trofee mee. Later lukte het keizer Heraklion de Perzen te verdrijven en de heilige relikwie mee naar Constantinopel te nemen. Op 14 september 628 werd de relikwie terug naar Jeruzalem gebracht.

Een traditie vertelt dat Heraklion, die uitgedost was in keizerlijke gewaden, het Heilig Kruis in processie plechtig naar Calvarie wilde dragen en toen hij dat probeerde, was hij niet in staat om vooruit te komen. Waarop Zacharias, bisschop van Jeruzalem, hem erop wees dat de pracht

van zijn voorkomen in het midden van de processie in groot contrast staat met de nederigheid en het lijden waarmee Christus zijn kruistocht, Calvarie heeft gedaan. Daarop trok Heraklion zijn gewaad uit en droeg hij, in een eenvoudige tuniek, het kruis naar de top van Golgotha.

Om het risico van een grotere plundering te vermijden, werd het Heilig Kruis in vieren verdeeld: drie delen ervan worden respectievelijk in Jeruzalem, Rome en Constantinopel bewaard; het vierde deel werd gereduceerd tot kleine stukjes die over heel de wereld verspreid werden.

Dit feest nodigt ons uit om het Kruis te binnemen dat het instrument van onze verlossing was. We moeten het met liefde omarmen als het in ons leven tevoorschijn komt, zoals Christus het heeft liefgehad en het op zijn schouders heeft gedragen om ons te redden, in de wetenschap dat ons lijden, samen met dat van de goddelijke Verlosser, een middel zal worden voor een diepe vereniging met God en voor het heil van de zielen. Elk jaar vieren de MSP's dit feest met grote toewijding met een dag van vasten en Eucharistische Aanbidding. Elke dag, aan de voet van het Kruis, bidden zij dit mooie gebed: "Ik aanbid U, o Heilig Kruis, U met wie mijn Verlosser zich tooide; ik aanbid U, o Heilig Kruis, U aan wie Jezus voor mij stierf; ik aanbid U, o Heilig Kruis, U door wie mijn verrijzenis is gekomen".

Moge de H. Maagd Maria ons leren aan de voet van het Kruis te blijven staan met het volle vertrouwen en de zekerheid *"dat het lijden van deze tijd niet opweegt met de heerlijkheid die in ons geopenbaard zal worden"* (Rom 8, 18).

*Met jullie
medewerking zal
een kind meer
kunnen gevoed
worden in ons
centrum van
Cuzco in Peru.*

Dank voor uw hulp!

CHRISTUS WACHT OP U BIJ DE ARMEN!

Hoe kunnen jullie de Armen helpen?

- * Door als een echo te zijn van de kreet van de allerarmsten door dit tijdschrift en alle gratis verkregen infomateriaal onder jullie vrienden en familie te verspreiden en door missiesensibilisatie: door ontmoetingen te organiseren met de medewerking van onze missionarissen.
- * Door jullie offers en gebeden op te dragen, verbonden aan jullie trouw aan het Evangelie en aan de Paus opdat elke Missionaris Dienaar der Armen een levendige aanwezigheid van Jezus ten midden van de armen zou zijn.
- * Door het versturen van Misintenties.
- * Door rechtstreeks met ons aan concrete projecten mee te werken of door onze projecten waarvoor we dagelijks instaan te ondersteunen.
- * Door middel van een testament ten voordele van de Beweging van de Missionarissen Dienaars der Armen. Daarvoor kunt u tot uw gewoonlijke notaris wenden of ons schrijven voor inlichtingen (serviteursfr@gmail.com).

Pater Augustin Delouvroy
I. v.z.w. M.S.P.T.M.
BEWEGING DIENAARS der ARMEN
PB 28 Post Brugge - B - 8000 Brugge
serviteursfr@gmail.com - +51 984 80 73 09

*Wanneer een missionaire vlam in je brandt:
doof hem niet, je bent geroepen om hem aan te wakkeren.*

Onze missionaire gemeenschappen van priesters en seminaristen, van contemplatieven, van jonge leken, zusters en gehuwden zijn bereid je tegemoet te komen.

- Ben je, als jongere (V/M), innerlijk klaar om te vernemen tot welke missie de Heer je roept en bereid om (met de Zusters / met de Priesters) een onderscheidingsjaar in de Derde Wereld te beleven... de armen wachten op je.
- Wens je als jongere een weekend of enkele dagen in een missionaire omgeving van stilte en gebed in ons vormingstehuis in Ajofrin (Toledo, Spanje) door te brengen... de armen wachten op je.
- Wensen jullie je gezin als een kleine Huiskerk, open te stellen voor de allerarmsten en met jullie kinderen naar de Derde Wereld te trekken... de armen kijken uit naar jullie komst!

Aarzel niet, schrijf ons:

☐ Contemplatief (voltijds)

☐ Seminarist

☐ Priester

☐ Toegewijde Broeder

☐ Toegewijde Zuster

☐ Toegewijd echtpaar

☐ Oblaat - Oblate

☐ Medewerk(st)er

Naam en voornaam :

Adres :

Postcode : Stad :

Land :

Telefoon : Beroep :

Leeftijd : Onderwijsniveau :

Emailadres :

I.v.z.w. M.S.P.T.M.

BEWEGING DIENAARS der ARMEN van de DERDE WERELD

PB 28 Post Brugge – 8000 Brugge

serviteursfr@gmail.com – www.msptm.com

In de Wereld

Uit de preek van Paus Franciscus op 21 november 2019

DE MISSIONARIS IS EEN BEDELAAR DIE ERKENT DAT HIJ ZIJN BROEDERS MIST

De missionaris is “een bedelaar die erkent dat hij zijn broers, zijn zusters en zijn moeders mist”, zegt Paus Franciscus tijdens de H. Mis die hij op 21 november 2019 in Bangkok heeft opgedragen, op het feest van Maria Presentatie.

Meditierend over de woorden van Jezus in het Evangelie – “Wie is mijn moeder, wie zijn mijn broeders?” bevestigde de Paus dat “het liefdesplan van de Vader” veel groter is dan al onze berekeningen en voorspellingen, en niet gereduceerd kan worden tot een handvol mensen of tot een bepaalde culturele context.

UITTREKSELS UIT DE HOMILIE VAN PAUS FRANCISCUS

... “Zo was het met de eerste missionarissen die op stap gingen; als zij het Woord van de Heer hoorden en antwoorden zochten op Zijn vragen, konden ze zien dat ze deel uitmaakten van een familie die veel groter was dan die welke door bloedbanden, cultuur, regio of een bepaalde groep was ontstaan. Gedreven door de kracht van de H. Geest, vervuld van hoop die voortkomt uit het goede nieuws van het Evangelie, gingen ze op weg om de leden van dit gezin te ontmoeten die ze nog niet kenden... Niet alleen voor alles wat zij hun konden bieden, maar ook voor alles wat zij van hen moesten ontvangen om te groeien in het geloof en in het begrip van de H. Schrift (cfr. Vaticanum II, Dogmatische Constitutie over de Goddelijke Openbaring Dei Verbum, n. 8).

... De missionaire discipel is geen huurling van het geloof of een proselieten-fabrikant maar een bedelaar die erkent dat hij zijn broeders, zusters en moeders mist, om het

onvervangbare geschenk van verzoening dat Jezus aan ons allen biedt te celebreren en te vieren: “Zie ik heb mijn maaltijd voor u klaar, alles staat gereed, ga en nodig iedereen uit die je onderweg tegenkomt” (Mt. 22, 4-9). Deze zending is een bron van vreugde, dankbaarheid en volledig geluk, want “we staan toe dat God ons boven onszelf uittilt om ons meest ware wezen te bereiken. Daar ligt de bron van elk evangeliserend werken.” (cfr. Apostolische Exhortatie Evangelii Gaudium, n. 8).

... We zijn allemaal leerling-missionarissen als we ernaar streven om integraal familie van de Heer te zijn en dat doen we door te delen zoals Hij deed: Hij was niet bang om met zondaars aan tafel te zitten en te verzekeren dat er ook voor hen een plaats is voorbehouden aan de tafel van de Vader en van de schepping; Hij raakte aan die als onrein werden beschouwd en doordat Hij zich door hen liet aanraken, hielp Hij hen om de nabijheid van God te begrijpen en, wat meer is, om te begrijpen dat ze gelukkig zijn (cfr. H. Paus Johannes Paulus II, Postsynodale Apostolische Exhortatie Ecclesia in Azië, nr 11).

... Geachte gemeenschappen. Laten we onze reis voortzetten in het voetspoor van de eerste missionarissen om met vreugde al die gezichten van moeders, vaders en broeders te ontmoeten, te ontdekken en te herkennen die de Heer ons wil geven en die ontbreken aan ons zondagsbanket.”

De hoeve van de Cité van de Kinderen in Andahuaylillas

Pater Augustin Delouvroy, msp (Belg)

Dat er een hoeve bestaat binnen de Cité van de Kinderen houdt rechtstreeks verband met de voedselbehoeften van diegenen die aan onze zorg zijn toevertrouwd. Elke dag voedt de Beweging van de Missionarissen Denaars der Armen meer dan 1000 mensen:

- De 900 kinderen die dagelijks worden verwelkomt in alle centra van de Beweging van de Missionarissen Denaars der Armen, waaronder: 600 kinderen van onze scholen en colleges, 50 gehandicapte kinderen van onze Foyer H. Theresia van Jezus (kinderen die niet naar school kunnen vanwege hun handicap of ziekte) en ongeveer 250 kinderen verdeeld over de permanente missies van onze zusters en de wekelijkse missies van de zusters en paters en broeders, in de omgeving van Cuzco.
 - Het **loontrekkend personeel** voor de verschillende projecten die ten dienste van de kinderen zijn ontwikkeld: scholen, werkplaatsen, hoeve, weeshuizen... Al deze mensen, ongeveer 180, krijgen gratis hun voedsel tijdens hun werk.
 - De **toegewijde leden van de Beweging van de Missionarissen Denaars der Armen** die ten dienste
- staan van onze missies (ongeveer 80).
- - **De dorpen rond de Cité van de Kinderen:** onze hoeve staat immers als model van exploitatie en kwaliteit in de veeteelt en de landbouw.
 - - **Het belangrijkste is echter dat de vee- en landbouwhoeve ook dient als leerschool voor de kinderen van de Cité.**
 - **De site van de Cité van de Kinderen** is verspreid over meer dan 30 hectare waarvan ongeveer 20 hectare gebruikt wordt voor de teelt. Sinds het bestaan van de Cité in 2007 hebben we geleidelijk aan een landbouwactiviteit opgestart, evenals een runder-, schapen- en varkensfokkerij, om een zekere mate van autonomie te creëren in de productie van voedselproducten en in het bijzonder voor melk en vlees. **Men kan zich gemakkelijk voorstellen dat de dagelijkse voeding van meer dan 1.000 mensen een kwaliteit vereist in het produceren, het opslaan van de oogst en het verdelen ervan.**
 - **Vandaag de dag is het bereikte productieniveau aanzienlijk vermeerderd** en het resultaat van een evenwicht tussen een goede mate van autonomie en een redelijke bedrijfsomvang, wat dus niet leidt tot buitensporige exploitatie- en onderhoudskosten. Wat de veeteelt

betreft, stelt onze productie ons in staat om aan de volgende behoeften te voldoen:

- **Volledige autonomie in de verwerking van zuivelproducten voor al onze centra:** melk voor het ontbijt, yoghurts en kazen voor de dagelijkse consumptie (ongeveer 350 liter melk per dag).
- **50% van het vlees dat de kinderen in onze centra nodig hebben;** we respecteren het principe om elke dag een beetje vlees te geven en op vrijdag vis.

Buiten het aspect van de grootte van de hoeve, is onze werking op dit moment relatief weinig gemechaniseerd: een belangrijk deel van de activiteiten wordt manueel uitgevoerd: het oogsten van aardappelen, maïs, tuinbouw, het maaien van veevoeder, het voederen van dieren, het schoonmaken van de stallen, ... Dit maakt het mogelijk om kwalitatief werkgelegenheid te geven aan enkele

arme bewoners uit de omgeving.

Op dit moment is de situatie van het veehouders bedrijf als volgt: De veehouderij is uitgerust met meerdere runderstallen (met kraamafdeling, stal voor pasgeboren en jonge dieren), een varkensstal, een schaphenhok, een melkkamer en een ingerichte melkproductiewerkplaats, met koelruimte, voor de productie van yoghurt en kaas.

De doelstellingen van het bedrijf voor de toekomst zijn om het huidige bedrijfs- en productieniveau te kunnen handhaven en tegelijkertijd kleine investeringen te doen om met de nieuwe installaties een beter rendement te behalen. We zouden ook graag in staat zijn om het bedrijf verder te mechaniseren om de **winstgevendheid** te waarborgen en zelfs te verbeteren.

Als we het hebben over de winstgevendheid van de hoeve, moeten we het niet interpretern in de zin dat

De landbouwteelt van de Cité van de Kinderen dient als aanvulling op de voeding van alle kinderen, het personeel en de Missionarissen Dienaars der Armen.

De aardappeloogst op het domein van de Cité van de Kinderen van de MSP in Andahuaylillas Cuzco-Peru.

we er economisch voordeel uit zouden willen halen. Wij verkopen geen producten van de hoeve. Alles is volledig gericht op de behoeften van de armen die we verwelkomen en steunen. Als de productie onze behoeften overtreft, geven we het aan andere goede doelen in de streek van Cuzco.

Daarom hebben we altijd hulp nodig om de werking van onze hoeve te blijven voortzetten. Alle bedrijfskosten van de hoeve worden dankzij uw vrijgevigheid gedekt. Er moet echter benadrukt worden dat dit geenszins een niet rendabel project is. De rendabiliteit ervan ligt in het feit dat het ons in staat stelt om de groei van een zeer groot aantal arme kinderen te kunnen bijstaan door middel van goede voeding (we mogen niet vergeten dat in de Cordillera het percentage bloedarmoede

en ondervoeding er zeer hoog is en zeer schadelijke gevolgen kan hebben voor de toekomst van de kinderen), om werk te geven aan lokale gezinnen, om een kwalitatief voorbeeld te zijn voor agrarisch- en veeteeltondernemerschap en vooral ook om genoeg middelen te hebben om onderwijs te geven aan de kinderen en jongeren die de Heer ons toevertrouwt. Onze hoeve is een echte investering voor de toekomst die alleen maar vruchten kan afwerpen voor de armen in Peru.

We moeten dus van jaar tot jaar **kunnen rekenen op** de nodige schenkingen opdat dit project kan blijven bestaan. Maar het zijn vooral de loonkosten voor het personeel die het meest aan het budget knagen. Hier zijn de steun en de trouw van onze schenkers die ons reeds lange tijd helpen van essentieel belang en wij danken hen van ganser harte! Hierbij willen wij ook 'fondation Sancta Devota' van Monaco zeker danken die ons reeds enkele jaren met dit project voorthelpt. Mogen wij hopen dat deze hulp nog lang mag voortduren! Deze laatste jaren hebben wij dank zij hun hulp een aantal installaties van ons bedrijf kunnen verbeteren (met name de schaapskooi in 2018) en konden wij verder nog nodige apparatuur installeren (een generator bijvoorbeeld) en dat terwijl we daarbij steeds nog instaan voor het nodige personeel en al wat nodig is om de veeteelt te kunnen blijven voortdoen. Daarvoor danken wij ook al die mensen die Fondation Sancta Devota dagelijks blijven ondersteunen en ermee samenwerken en verzekeren hen tevens van onze gebeden en zeker ook deze van de kinderen.

S.O.S. aan jongeren

“Ondertussen komen er veel aantrekkelijke voorstellen op je af die er mooi en diepzinnig uitzien, ook al laten ze je na verloop van tijd leeg, moe en alleen achter. Laat dit niet met je gebeuren, want de wervelwind van deze wereld duwt je in een zinloze race, zonder oriëntatie, zonder duidelijke doelstellingen, en zoveel van je inspanningen zullen tevergeefs zijn. Zoek in plaats daarvan die ruimten op van rust en stilte die je in staat stellen om na te denken, te bidden, de wereld om je heen te zien, en dan, ja, met Jezus, zul je in staat zijn om te herkennen wat je roeping is op deze aarde.”

(Paus Franciscus, Apostolische Exhortatie, Christus vivit, 277).

*Bij de Missionarissen Dienaars der Armen kan je je
ideaal verwezenlijken in een leven van diep gebed
en edelmoedige zelfgave in dienst van onze
meest gemarginaliseerde broeders.*

Welkom in het Vormingshuis

“ Heilige Maria Moeder der Armen ”

*Hier is
een plaats
voor je !*

“ Heilige Maria Moeder der Armen ” verwelkomt jongeren die wensen Missionaris Dienaar der Armen te worden.

“ Dien de Heer, wees goede priesters in dienst van het volk van God. Doe het met vreugde, doorzetting, nederigheid. Het gaat er niet om een vak te leren, maar om Christus in ons hart te dragen, zodat we Hem zonder voorbehoud aan anderen kunnen aanbieden, vooral aan degenen die Hem het meest nodig hebben. ”

(Paus Franciscus. Antwoord op de brief van de seminaristen van Cuba, april 2014, uittreksel).

Casa de Formación
“Santa Maria”

Carretera Mazarambroz s/n
E - 45110 AJOFRIN - Toledo
SPANJE

serviteursfr@gmail.com
Tel: (00 -34) 925 39 00 66
Fax: (00-34) 925 39 00 05
www.msptm.com

CONTEMPLATIEVEN

Wensen jullie verenigd te zijn met de Contemplatieve Missionarissen Dienaars der Armen die het grootste gedeelte van de dag aan gebed en Eucharistische Aanbidding wijden en enkele uren aan handarbeid ten dienste van de allerarmsten?

“Jullie verkozen te leven, of Christus verkoos jullie om het paasmysterie over tijd en ruimte met Hem te beleven. Alles wat jullie zijn, alles wat jullie dagelijks doen, zij het de mondelinge of gezongen psalmofficie, het opdragen van de Eucharistie, jullie arbeid in de cel of broederlijk samen, het onderhouden van de stilte in jullie klooster, de vrijwillige of de door de Regel opgelegde boetedoeningen, dit alles word aanvaard, geheiligd en bruikbaar gemaakt door Christus voor de redding van de wereld.” (H. Johannes Paulus)

Zoals de Heilige Theresia van het Kind Jezus kan jij ook je hulp bieden aan God voor het welzijn van de minst bedeelden.

Ik verklaar :

Van het klooster :

Stad :

Land :

me bereid om in gehoorzaamheid en armoede mijn engagement tot God in mijn klooster te beleven ten voordele van de Beweging van de Missionarissen Dienaars der Armen opdat Gods Rijk de allerarmsten zou bereiken.

Datum : / /

Handtekening:

Getuigenis van *Elisángela et Alejandro*

Laudetur Iesus Christus!

Mijn naam is Elisángela, ben geboren in Sao Paulo (Brazilië) en gehuwd met Alejandro, uit Lima (Peru); we wonen als echtpaar in Engeland. Op 15 augustus 2019, feest van Onze Lieve Vrouw ten hemel opgenomen, vierden we officieel ons engagement als Oblaten van de Beweging van de Missionarissen Dienaars der Armen (MSP), in aanwezigheid van Pater Álvaro Gómez en in vereniging met de familiemissionarissen van Villa Nazareth, in Andahuaylillas (Cuzco). Het was een heel bijzonder moment in ons leven: we voelden een vreugde en een vrede die alleen God kan geven. In ons hart voelden wij de zekerheid dat wij precies daar waren waar we moesten zijn!

Het getuigenis van onze bekering (of de weg van bekering als ge wilt) spreekt ons over een weg die God voor ons heeft uitgestippeld en waarvan Hij verwacht

dat we die zullen blijven bewandelen. Hoewel we van de weg kunnen afwijken, toch komen wij met Gods genade altijd weer bij Hem terug, en altijd met de hulp van Zijn genade zullen we blijven doorgaan totdat we ons einddoel bereiken: het eeuwig leven in Hem. Op een dag vertelde ons een priester dat we altijd het Paradijs voor ogen moeten houden, en als we toch zouden vallen, kunnen we tenminste nog het Vagevuur als tijdelijk alternatief hebben. Ik denk dat dit een goed advies was.

Elisángela: Ik ben opgegroeid in een katholiek gezin; mijn vader ging niet altijd mee naar de Zondagsmis, maar mijn moeder wel: zij leidde me op de weg naar God. Ik heb altijd van de katholieke godsdienst gehouden. Na twee jaar catechese deed ik mijn Eerste Communie en werd ik hulpcatechiste. Ik ging graag naar jeugdgroepen en dacht gedurende enkele jaren na om

in te treden in het religieuze leven; spijtig genoeg kreeg ik de kans niet om een gemeenschap te leren kennen. Sindsdien ging het leven snel voorbij en kwamen de verantwoordelijkheden van het volwassen leven er aan. Studies, werk en vrienden werden mijn nieuwe prioriteiten; en zonder het te beseffen begon ik mijn geestelijk leven te verwaarlozen. Tegen die tijd woonde ik al in Londen om mijn Engels te verbeteren en op zoek te gaan naar betere werkmogelijkheden.

Alejandro: Ik kom uit een grote familie: vier zussen en drie broers. Ik ben opgegroeid in het katholieke geloof en dat heb ik vooral te danken aan mijn vader, die in zijn jeugd seminarist geweest is bij de jezuïeten, maar die zijn roeping veranderde na de ontmoeting met de vrouw die mijn moeder zou worden. Ik voel me vooral gezegend door God omdat ik de kans heb gekregen om op te groeien in een katholiek milieu. Maar toen ik jong en onervaren was en niet helemaal tevreden was met de economische situatie van mijn land, met een heersende onzekerheid en gebrek aan werkgelegenheid, besloot ik te reizen om de wereld te verkennen. Ik heb de Universiteit en mijn baan verlaten om naar Londen te gaan en alles opnieuw te beginnen.

Elisángela: Ik reisde naar Londen met een vriendin van mijn cursus Engels die daar al geweest was en die een baan had als kinderoppas in een Engels gezin met drie kleine kinderen en een hondje. Alles ging goed. Ik was van plan om maar zes maanden te blijven. Op mijn eerste vrije dag besloot ik mijn vriendin te bezoeken die in het centrum van Londen woonde. Op dat moment waren er geen mobiele telefoons, dus mijn vriendin wist niet dat ik haar in haar studio zou bezoeken. Toen ik aankwam, opende een

beleefde jongeman de deur voor me en nodigde me uit in de ontvangstkamer. Maar omdat mijn vriendin later zou thuiskomen gingen we samen naar de supermarkt om iets te kopen voor de maaltijd. We wisten het toen nog niet, maar het was het begin van een mooie vriendschap. Later werd ik toegelaten tot de universiteit en volttooide ik tegelijk met hem mijn studie. Vier jaar nadat we elkaar voor het eerst ontmoetten, zijn we gehuwd.

Alejandro: Het leven in Londen was niet gemakkelijk. Je moest elke dag worstelen met de cultuur, de taal en de religieuze ideologieën. Alles was zo anders dan wat ik gewoon was. Na een tijdje ben ik teruggegaan naar de universiteit en heb ik er een baan gevonden in mijn vakgebied. Maar tijdens deze jaren van zoeken, voelde ik me erg eenzaam. Zelfs toen ik op het werk was of studeerde, of met veel vrienden, miste ik iets. Misschien wilde ik in mijn hart wel een katholieke familie stichten, zoals ik die in Peru gehad heb. Ik wist niet zeker wat God van me wilde. Ik heb dan tot God gebeden om me te kennen te geven welke Zijn wil was; en op een moment door Hem zo bedoeld, zette hij Elisa op mijn pad...

Elisángela: Onze Moeder, de H. Maagd Maria, is altijd zeer aanwezig geweest in onze relatie. We hebben ons op 13 mei aan Haar toegewijd in de Basiliek van Maria Hulp der Christenen in Lima. Sindsdien heeft Ze ons altijd geholpen in goede en kwade dagen. Maria, onze Moeder, is trouw. Hoe goed is het geweest dat onze hemelse Vader haar verkozen heeft! God heeft ons ook gezegend met de komst van twee kleine schatten rechtstreeks uit de hemel (Ángela en Lucas). Hun komst heeft ons geestelijk gesterkt, zodat we de weg van heiligheid konden inslaan waaraan we in onze jeugd niet hadden

gedacht. En omdat God zo barmhartig is, heeft Hij niet alleen ons hart genezen, maar heeft Hij ons ook alles gegeven wat we nodig hadden om vooruit te komen op onze bekeringsreis. Hij kent ons beter dan wij onszelf!

Alejandro: Toen ik mijn vader vertelde dat ik een vrouw had gevonden, was zijn eerste reactie te vragen of ze katholiek was. Nu begrijp ik beter hoe belangrijk het is om God te danken voor het feit dat hij mij altijd heeft begeleid, geleid en beschermd tegen alle verleidingen van de wereld, ondanks de fouten die ik in mijn leven heb gemaakt. Het enige wat ik nu kan zeggen is: “Dank U Heer, Barmhartige God!”

Elisángela en Alejandro: De jaren gingen voorbij. De kinderen zijn volwassen geworden en we hebben geprobeerd om een jeugdgroep in onze parochie te beginnen; maar hoe hard we ook probeerden, alle deuren gingen voor ons dicht. Na een tijdje dachten we dat dit geen deel uitmaakte van Gods plan. (Elisángela:) In 2014 leerde ik Pater Giuseppe en de missie van de Missionarissen Dienaars der Armen (MSP) kennen tijdens een stille retraite in Londen. Het kwam als een lichtstraal midden de duisternis. Ik herinner me dat ik tegen Alejandro zei: “Ik heb een heilig priester ontmoet”. Toen de gelegenheid zich voordeed, nodigde ik hem thuis uit om hem aan de familie voor te stellen. Het was als een geschenk uit de hemel, een teken om met onze jongerengroepsgroep ‘HOLY’ (*‘Hope for Our Lady’s Youth’*= Hoop voor de Jongeren van Onze Lieve Vrouw) te mogen beginnen. Vanaf dan komen we met de jongeren elke 13e van de maand samen ter ere van Onze-Lieve-Vrouw van Fatima. Het was op 13 november 2014, met 8 jongeren (waarvan onze twee kinderen). Pater Giuseppe zegt dat

‘HOLY’ goed klinkt als apostolaat. We bidden de rozenkrans en de litanieën van Onze-Lieve-Vrouw. We lezen de lezingen van de mis van de dag en kijken dan naar een video of een documentaire over een thema dat verwijst naar God, geloof, godsdienst, enz. Daarna nemen we een lichte maaltijd en aan het eind van de bijeenkomst delen we onze ervaringen met elkaar, wat we zoal hebben geleerd en ontdekt.

Pater Giuseppe vierde de eerste en tweede verjaardag van HOLY in 2015 en 2016. Het aantal jonge deelnemers is niet hetzelfde als bij het begin, bijna vijf jaar geleden, omdat de meesten van hen op het punt staan te gaan studeren. Voor dit jaar hebben we dus besloten om nieuwe jongeren uit te nodigen. We denken eraan om onze uitnodigingen uit te breiden naar de jonge vrienden van onze kinderen, naar de jongeren van de catechese en naar de jongeren van de kapel van het vliegveld. We zullen blijven bidden opdat andere gezinnen hun deuren openen voor jongeren en hun katholieke geloof met hen zouden delen. Jonge mensen kunnen soms erg ver weg lijken, maar het is toch niet hun schuld. Ze zijn erg eenzaam vandaag en een beetje verloren.

We bevelen ons in uw gebeden aan. Bid ook voor onze jongerengroep HOLY. Voor de toekomst van deze groep vragen we Gods hulp, zodat we als gezin altijd open en beschikbaar blijven om Zijn wil in ons leven en in dat van anderen te verwezenlijken.

Hoe zijn we Oblaten geworden?

Pater Giuseppe sprak ons een keer over de “Gezinskampen” die de MSP in Italië organiseert. Vorig jaar bracht hij ons in contact met Pater Walter die ons de mogelijkheid geboden heeft om tijdens de zomer een aangenaam verblijf met verschillende gezinnen door te brengen.

Tijdens dit “Kamp” leerden we hoe we als Oblaten de missie konden helpen. Daar raakte de Heer ons aan en we vroegen Pater Walter ons in contact te willen brengen met Pater Álvaro, zodat hij onze verbintenis officieel zou kunnen zegenen en bezegelen. Nogmaals was Gods ogenblik daar zoals steeds op het juiste moment. We zijn ervan overtuigd dat Hij het is die alles in handen heeft: onze zoon Lucas kon namelijk met een jongen uit HOLY deelnemen aan het “Kamp voor Jongens” in Ajofrín (Toledo-Spanje) ; en onze dochter Ángela kon aan het “Kamp voor meisjes” deelnemen in Cuzco, zodat ons dan ook de tijd gegeven werd om de missie van Andahuaylillas (Cuzco-Peru) te bezoeken en ons als Oblaten van de Missionarissen Dienaars der Armen officieel te engageren.

De tijd die we hebben doorgebracht met de Familiemissionarissen van Villa Nazareth in Andahuaylillas was een prachtige ervaring die een grote indruk op ons heeft nagelaten. Er bestaan geen woorden voor om te beschrijven hoezeer we geraakt werden. Al deze families,

vervuld van de Heilige Geest, deelden hun ervaring met ons. Elk van hen liet ons een stukje van de missie ontdekken en hoe ze elke dag met liefde en respect met de armen bezig zijn. Tijdens de plechtigheid van ons engagement, op 15 augustus, feest van Onze Lieve Vrouw ten Hemel opgenomen, in aanwezigheid van Pater Álvaro en alle families, waren we als euforisch, voelden we ons omringd door levende heiligen.

Mijn lieve God en mijn lieve Allerheiligste Moeder Maria: dank U voor dit geschenk: U hebt gewild dat wij ons als Oblaten deel uitmaken van de MSP! Help ons om de missie goed van dienst te zijn en de armen goed te dienen. In het bijzonder vragen wij U om Uw zegen te blijven verspreiden over Pater Giovanni, Pater Álvaro en alle MSP Priesters, Broeders, Zusters en Familiemissionarissen, Medewerkers en Weldoeners, opdat zij kunnen volharden in dit prachtig LIEFDE’ s werk. In Jezus, onze Heer, amen.

Elisángela, Alejandro en hun dochter Ángela met de Familiemissionarissen Dienaars der Armen in Villa Nazareth-Andahuaylillas-Cuzco.

ONZE PUBLICATIES

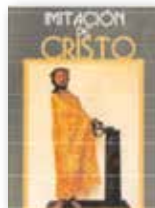

“Met God, op missie in de Andes”

Een boek vol herinneringen en persoonlijke overwegingen over de missiejaren van Pater Giovanni Salerno. *(in het Nederlands, Franse heruitgave in voorbereiding)*

“Navolging van Jezus Christus”

(in het Spaans en Italiaans)

“D.V.D.”

Een 55 minuten durende film waarbij het charisma en de verschillende gemeenschappen van de Missionarissen Dienaars der Armen voorgesteld worden. *(in het Frans en in het Engels)*

“Kruisweg”

Boekje in klein formaat. *(in het Frans)*

Om bekendheid te geven aan de
Beweging kunnen de weldoeners gratis
om deze documentatie vragen:

I.v.z.w M.S.P.T.M.
BEWEGING DIENAARS
der ARMEN van de
DERDE WERELD
PB 28 Post Brugge
B – 8000 Brugge
Gsm: 0485 92 51 66
serviteursfr@gmail.com

Aan de Weldoeners van de Missionarissen

**Weldoeners, solidair met de missionarissen, God houdt van jullie!
Missionarissen ondersteunen is een belangrijke missie!**

**Solidair met de missionarissen, zijn jullie ook missionarissen!
Weldoeners van de missionarissen, jullie missie is nobel!**

**Solidair met de missionarissen, jullie missie is onontbeerlijk!
Weldoeners van de missionarissen, jullie zijn gelukkig!**

**Solidair met de missionarissen, jullie beloning zal groot zijn in de hemel!
Weldoeners van de missionarissen, jullie zijn de hand van God!**

**Solidair met de missionarissen, jullie zijn de rijkdom van de armen!
Weldoeners van de missionarissen, jullie hebben de geest van Christus!**

**Solidair met de missionarissen, jullie naastenliefde zal jullie redden!
Weldoeners van de missionarissen, God zal jullie beloning zijn!**

(Rosalie SANON, SAB)

Opus Christi Salvatoris Mundi

Missionarissen Dienaars der Armen

*Missionarissen
Dienaars der
Armen*

BELGIE:

I. v.z.w. M.S.P.T.M.

BEWEGING DIENAARS der ARMEN

PB 28 Post Brugge

B - 8000 Brugge

serviteursfr@gmail.com

www.msptm.com

BNP Paribas Fortis Bank (Brussel)

IBAN: BE81 2100 2469 3424

BIC: GEBABEBB

PERU:

Misioneros Siervos

de los Pobres

P.O. Box 907 Cuzco (Perú)

Tel: 0051 (084) 984 – 03 2491

0051 (084) 956 – 949389

serviteursfr@gmail.com

www.msptm.com

Missionarissen Dienaars der Armen

Versillende missionaire realiteiten (priesters en toegewijde broeders, religieuzen, missionaire families, priesters en broeders gewijd aan een leven van gebed en contemplatie, medewerkers, oblaten en steungroepen) die eenzelfde charisma delen en in hun oorsprong dezelfde stichter hebben.

Opus Christi Salvatoris Mundi

Bestaat uit de leden van de Beweging Missionarissen Dienaars der Armen die geroepen zijn om een dieper toegewijd leven te leiden met de bijzonderheden van een gemeenschappelijk leven en de gelofte van de evangelische raden naar gelang hun eigen levensstaat. (Het is de bedoeling om in de toekomst canonieke erkenning te verkrijgen van twee Religieuze Instituten: een voor de mannelijke tak, priesters en broeders, en een andere voor de vrouwelijke tak van de zusters).

Leken Medewerkers

De twee hoofdtakken (mannelijke en vrouwelijke) van Opus Christi Salvatoris Mundi hebben een bijzondere relatie met de Fraterniteit van de Missionaire Families Dienaars der Armen. Deze Fraterniteit bestaat uit gehuwde paren die er zich toe verbinden het charisma en het apostolaat te beleven en te ondersteunen van de Missionarissen Dienaars der Armen door hun levensomstandigheden te respecteren.

Steungroepen van het Instituut

Hun doel is het delen en uitdragen van het charisma van de Missionarissen Dienaars der Armen. Ze komen regelmatig samen om aan hun eigen bekering te werken en nodigen anderen uit om zich bij hen aan te sluiten.

Oblaten

Leken of religieuzen die zich door een rituele opdracht verbinden tot het bidden en uitdragen van het charisma van het Instituut van de Missionarissen Dienaars der Armen.

Offeraars

Ieder die door middel van zijn gebed en opgedragen lijden, meewerkt met het Instituut van Missionarissen Dienaars der Armen, maar zonder formele verbintenis.

Dit tijdschrift en andere publicaties zijn volledig gratis en altijd beschikbaar voor iedereen, dankzij de vrijgevigheid van een weldoener die ons charisma ter harte neemt en op deze manier bijdraagt tot de verspreiding van het Rijk Gods. Vraag er gerust naar teneinde het charisma aan anderen bekend te maken.